הלכה · משנה תורה · מפרשים · יד איתן · ספר מדע

יד איתן על משנה תורה, הלכות יסודי התורה

רבי אברהם משכיל לאיתן

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יד איתן על משנה תורה, הלכות יסודי התורה

רבי אברהם משכיל לאיתן

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יד-איתן-על-משנה-תורה-הלכות-יסודי-התורה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה 38-202611161024v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ב 4
פרק ה 4
הלכה א 4
הלכה ח 4
פרק ט 5
הלכה ג 5
הלכה ד 5
פרק י 5
הלכה ד 5

פרק ב

הלכה ב

ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול. פי' שנהנה מזה ועיין עוד בסוף ה' תשובה מ"ש בשם ס' המצות:

פרק ה

הלכה א

כל בית ישראל מצווין על קדוש ה'. כונת רבינו דדוקא ב"י מצווין ולא ב"נ. וכ"כ בה' מלכים ושם יתבאר:

הלכה ח

כלאי הכרם ובב"ח אסורין אפילו שלא כדה"נ. משמע דאיסורא הוא דאיכא הא מלקות ליכא, ותמה המ"ל דע"כ מפרש רבינו הא דאביי בפסחים (כ"ד) הכל מודים בכה"כ שלוקין עליהן שלא כדה"נ היינו באוכל דבנהנה ליכא מלקות, וכיון דאיירי באוכל הל"ל הכל מודים בבב"ח שלוקין על אכילתן שכדה"נ. ונראה דרבינו לשיטתו בפ"ט מה' מ"א שהשמיט הא דתניא בחולין (ק"ח ב') גבי בישול בב"ח באיזה בישול אמרו בבישול שאחרים אוכלין אותו מחמת בישולו, אלא סתם ולא נתן שיעור לבישול בב"ח ומשמע דמיחייב אף בבישול שאין ראוי לאכילה, והכרו"פ ביאר טעמו דמפרש דתנא דברייתא דחולין דבעי בישול הראוי לאכילה ס"ל דגם בבב"ח ליכא איסור תורה אף באוכל שכדה"נ אבל למאי דקיי"ל בבב"ח חייבין על אכילתו אפילו שכדה"נ חייבין ג"כ על אכילה ובישול שא"ר לאכילה. ולפ"ז לא הוה מצי אביי למימר הכל מודים בב"ח שלוקין על אכילתן שכדה"נ דהא האי תנא דחולין לא ס"ל הכי. ולפ"ז א"ש נמי מה שהקשה בס' מח"ר אהא דבעי למילף בפסחים (מ"ד) דטעם כעיקר בכל האיסורין מבב"ח ולא פריך מה לבב"ח שכן לוקין עליהן שכדה"נ דאזלא למ"ד דלא ס"ל הכי. ומ"ש עוד במחנה ראובן דבפסח נמי אינו חייב אלא כדרך אכילה מדכתיב אל תאכלו ממנו נא אין הבנה לדבריו דכיון שהוא נא לאו דרך אכילה הוא ואפ"ה חייביה רחמנא וקרייה אכילה וה"ה לבישול ואינך דכתיבי בההוא קרא מחייב שכד"א. ומ"ש ביד המלך כבר הרגיש בזה המגיה במ"ל כאן ודחהו.

פרק ט

הלכה ג

בכ"מ, ד"ה ואם כו'. אבל ק"ל דאמרו פ"ק דיבמות כו' ואינו עולה כפי דעת רבינו. עיין בפר"ח:

הלכה ד

בכ"מ ד"ה או שאמר כו'. הא כשבא לומר הלכה כדברי פלוני כיון שאינו מוסיף ולא גורע ולא משנה אינו נביא שקר ע"כ, וי"ל דאין זה דיוק אלא כתב רבינו לשניהם וכן בהקדמה לפירוש המשנה כתב לשניהם ע"ש:

פרק י

הלכה ד

אבל אם הבטיח על טובה כו'. עיין מ"ש בזה הלח"מ והפר"ח והצל"ח ושום אחד לא הראה מקורו, ומקורו נובע ממדרש תנחומא פ' וירא:

בלח"מ ד"ה ולא מצינו כו', דכל דבר שאמר משה מפי הגבורה אמרו כו', עיין מ"ש הפר"ח: